

Ой не сійтесь, сніги, ой не сійтесь, рясні,
Не губіть ви останньої слави.
Гріє здалеку землю усмішка весни,
Пробиваються проліски, трави.

Не злякаться вам нікого, холодні сніги,
Бо розтопить вас сонце блискуче,
І нечуваний сміх залуна навкруги,
Як тікати ви будете в кручі.

Ой не сійтесь, сніги, ой не сійтесь, рясні,
Згиньте в темній безодні навіки!
Хоча пізно, а все ж діждемось ми весни,—
Свята волі, і світла, і втіхи.